

ספר

רות היים

בלשון הקודש מעשה כורא מרות אמד סה' כנער
 בן כ"ב שנה פה ניקל שפורג
 במדינת מעהררין וינא ממנו
 בשלוס כלי פגע :

KAUFMANN
 DÁVID
 KÖNYVTÁRA
 B. 783.

דיזי ביזו בזה"ק אודר דייטט זיין בכאנלא אין ניקולטסבורג
 אזו האטותפיס ה"ה התו' אוהרר הרט אכקר והתו'
 אוהרר אברהם טריביטט :

בשנת למרבה המשרה לפ"ק

רוח הים

הסכמה וחרס תא"דמו רגאון אב"ד ורת ד"קק
כ"ש ומדינת מעהרן עם כד"ץ ודייני מדינה ינו :

לא התלמוד עיקר אלא מעשה חזו וממנו ילמדו מוסר גדול גדולי
מעשה ה' כי כורא הוא ותוכחתו כורא עלילה על בני אדם .
הן דרכי נועם ותשועות מן חן לו . הן דרכי תשובות
מרורות פתקים . חליפות למו ראש ולענה . ומעשה שהי'
כך הי' ומלתא דעבדי לגלוי לא משקרי ורובם מהדברים הי'
במעמד המון עם ומהם לומדי תורה וכראה בעליל לעין כל .
ובפרט לחוקת המסדרים כי האנשים האלו יריאים ושלמים הם ואין
מדתם להגזים ולהפליג לכל דבר . ובהיות שהם הטריחו
בטרמא יהירה ללקט באמרים ולקדרם . וזכו בלקט כל מד
לכפשי' וזכו נמי לחבריה . ככן ידו חכון עמם להחזיק ידי
עושי מצוה . ואמרו גזרנו בגזירת פירין ובחרם ושמחא דרכן
שזום אדם אל יפרוץ גדר ואל יסיג גבולם להדפיס קונטרס הרות
הלו הן בלה"ק בין בכל לשון במסך תמשה שנים בלתי רשות
המדפיסים האלו ה"ה התורני מזהרר הרש מקר והתורני מזהרר
אברהם טריביטש . ולשומע יונעם ותבא עליו ברכת טוב .
ולאזת אמת בלבו על הסתום עש"ק י"ג כסלו : פה כ"ש

לפרט **ר"אי דר"כך וד"עי** בזה עשיות

נאם הקטן גרשון ב"מ"א חיות זלה"ה מב"ש :
ונאם דוד הקטן ב"ה גומפל עמריק ז"ל"ה"ה
מווין :

נאם הקטן משה אברהם אבליש :
אנוש מזעיר הן אנכי איש צעיר הקטן
מרדכי פנעט :

אשרי

אדם מפחד תמיד פחד אלהים לכגד עיניו עין רואה
 ואון שומעת שמעו בנים ולכו ראו. חזו מפעלות ה'
 אשר שם שם לו חק ומשפט לזה ונדקה לזה לתת לאיש כדרכיו
 כאשר יאמר משל הקדמוני אחד שהרג מויד נפש מישראל ואחד
 שארג שוגג איזה עבירות והק"בה מומן לפונדק אחד וכפרעין
 משניהם כב"א בפרוע פרעות בישראל . ואח"כ בהתנדב עם
 ה' רחמיים גומלי חסדים וכאו לגמול חסד עם הדין אכסניא
 בשעת הדחק בהתאסף ראשי עם יחד שנטי ישראל לב"ה והן אל
 כביר לא ימאס ועושה חסד עם כל כש"ר ור"ו . ומעתה עבדו
 את ה' ביראה אחרי הודיענו ה' את כל זאת שאין הק"בה מקפח
 שכר ועונש כל כריה ואין ישר רוח באיש לעשות עבירה .
 וגם את והב כסופה דראות האדם כמה חשוב לפכיו ית'
 נפש מישראל ועונש ההורגו וכמה סיכוכים סיכב לזה
 הרוח לכל ידח ממנו כדח . והנה קראנו רוח
 חיים כי ר"ת וס"ת עולה רמ"ח כמין שם אברהם
 וכן שם הרוח . ולא לכבודינו עשינו זאת כי
 לא תקרא הפארתינו עליו רק להרבות כבוד
 שמים לקחת מוסר השכל ולפשט עקמימות
 שכלב . דברי אלה אני הגבר ראה
 עני וקא ראינן עוני :

הקטן משה אברהם ב"ה ראובן חייט יצ"ו מטריבטש מחושבי
 ק"ק כ"ש :

הקטן אברהם בני הרש ב"ה יצחק לייב מנקר מכ"ש :

רוח הים

בע"רה סיון

תק"מג לפ"ק נפל הנער למשכב על ערק דוי • ואז באותו לילה בהכבד

מליו היה איזה שעות חוד מדעתו וראה את הבית והעלי' כאחת - והתחיל לדבר דברים שלא תרגלנו בו מקדם כי הנער תולדתו ומזד עצמו הוא אינו בן תורה ואז אמר איזה דברי תורה בכמה עניינים • ואף ה' מספר עם הרבה מהים שכבר מתו • והיו הדברים האלה נפלאים בעיני כל רואיו • ולמחר איזה שעות מאותו לילה חזר שכלו ודעתו אליו • ולאיזה ימים נתרפא וחזר לחיבתו • הגם שעתה כתורע למזרע שמאז ועד עכשיו ה' לו חמש בכל יום איזה חמש בעסק ההוא • אבל לא ה' כודע לשום אדם כי בכל פעם שהרגיש הנער שצא לו עסק ההוא הלך לאיזה מקום בית הספרים מפני הבושה ונתעכב שם שעה או ב' שם לא ידענו מה ה' לו • והרבה פעמים חשדוהו שהוא הולך לבתי שחוק ולעסוק בעבירות :

א' והנה

יום ז' ה' תשרי הקמח העבור שהוא שנת ת"ק"מ"ה לפ"ק לא יכול עוד להתאפק וכתגלה הדבר והלך הנער מן החנות שהיה שם אצל אמו לביתה ועשה מעשים אשר לא יעשו ואחז חרב שלופה בידו ועלה לגגין ועליות וע"פי תחבולות הורידוהו וכפתוהו והנימוהו כמטה • ויש שחשבוהו לחולי הנכפה ויש שחשבוהו למשתגע • ביום שלפני עי"כ חזר לדעתו גם ב"כ הלך לב"ה והתפלל והתענה • כלילה ראשונה דסוכות אמו דרכו הראשון והכביד עליו למאוד והתחיל להכות באגרופ וכועט בגופו וברגליו לכל העומדים סביבו עד שהעמידו לו כמה אנשים בעלי כח והחזיקו בו בידו ורגליו • וע"כ הוצרכו לעוזרים כי החזק והתאמץ נגדם • ודודו הישיש הכי' לו פעם א' צורת אילן הקודש תחת מראשוהו דהיינו תחת הכר בלתי ידיעתו ומיד התחיל להתעכב יותר כלכ רגו עד שכול' לא עמדו מפניו והוצרכו טוב ליטלו משם :

ב' את"כ

כודע ממעשהו ומדיבורו שרוח א' תקשקש בחוכו • ומאז היה לו בכל יום יום זמן קבוע

קבוצ שקשקש בו הרוח לענותו בעיניו קשים והוא אחר חנות
 הים מן שעה ב' או ג' והלאה והארץ במשך ד' שעות • וכמשך
 זמן הה' א היה חזק מדעתו והכה בידיו וברגליו והגביה כל גופו
 ואף הפילו מהמטה לארץ • והמיוקובו כמה אנשים בעלי כח
 בידיו ורגליו ובראשו • ועם כל זה לא שקט ולא נח שום אבר
 מאבריו והי' נראה לעין כל קשקש הרוח בבטנו ובלבו מלמעלה
 למטה ומלמטה למעלה • והרבה פעמים נפתחו צפניו שקורין
 סין גבלאזין ואף העלה רירין מהוך פיו כדרך הגוסס •
 ולפעמים שכח כמה מינוטין בלי נשימה כלל כמה • וכל
 דבריו שדיבר באותן שעות שקשקש הרוח בו לעמותו הי' בל"הק
 אבל כל לפעמים בלי דקדוק כאשר ידברו ההמונים • גם
 באותן שעות דיבר כמה מליצות ומשלים והכל מקבץ אל הרוח
 שנקראו • וכזולת הזמנים הנ"ל הי' כאיש אשר מיושב בדעת
 וכדבריו וכשרצו לדבר אסו מעגין הרוח לא רצה ליבנם
 בדברים כלל :

ג זכיר

בכל עת שהגיע לו עת שקשקש הרוח מיד הי' משליך
 מעליו הכובע שבראשו והארבע כנפות • ופעם
 א' אמר הנער כמדבר אל הרוח וו"ל אתה רוח הטומאה למה
 אין אתה רונה לסבול עלי הארבע כנפות אין אתה יודע שכל
 מי שאין לו ארבע כנפות הוא כופר באלקי ישראל גם אין אתה
 רונה שאדבר בל"הק אני אדבר אליך בלשון מדינה זו אומר
 לעבדים ואמסול משל למה"ד והארץ במשל כפלא בל"הק זכין
 כל תיבה פרשוהו בל"א אומר לעבדים וו"ל ואמסול לך משל למה
 אתה דומה משל למלך חדר במדינה ויש לו כל רק אין לו זרע •
 ויתעצב המלך אל לבו על שאין לו בן ומליכה שיקויים בו ועובד
 לאחרים חילם וכו' • ויעש המלך סעודה גדולה וזימן כל יועציו
 אל בית המשתה להשיעץ עמם • וכתוך המשתה וזעק המלך
 זעקה גדולה ומרה עד מאוד • וישאלו יועציו למלך על מה
 ומה זעק המלך : ויאמר המלך למה לא אועק אין לי בן ואני
 ח"ו עוזב לאחרים חילי • ויענו היועצים ומה אנו יכולין לעזור
 לך • והשיב המלך התפללו עלי שיהי' לי בן • והשיבו בן

רוח חיים

כעשו ויותר איך אנו יכולין לעשות . ויהי היום ותהר אשתו וילדה
 זכר . ושמה שמחה גדולה ויגדל הנער וילך בדרך עקם ולא
 זו כלכך שהיה טיפש גדול ומבזבז כל האוצרת המלך וזרקם לשוק
 ונתמעטו האוצרות . וירא המלך שנתרוקן האוצר ויתעצב המלך
 והתאסף כל יועציו . ואמר מה זה ועל מה זה נתרוקן האוצרות
 וישיבו יועציו לדני המלך בכך שהתפללת עליו עש' כל המעשי' הללו .
 מה עשה המלך שלח את בנו למדינת אחרי' ונתן לו ממון הרבה וכתב
 לו כתב שהוא בן המלך פן ואולי ישוב מדרכו הרעה . זה בן המלך לא
 סר מדרכו הרעה וכל זמן שהי' לו ממון הכירו לו פכים שהי' בן מלך .
 ויהי שנתרוקן הממון והוא מורגל בתאוותיו ואין לו למלאות . הלך
 אחר הליסטים וגזל ורנח בשביל ממון וכתפס ושאלו אותו מי
 הוא ואין משיב עד שהפצרו בו והראה כתב שהוא בן המלך .
 ושולחין לו על המרכבה לביתו לכבוד המלך . וזיא ער
 קאם אין וואלט זיך ער קואין ברעכיר אונד דיא קאכן
 אזי לשונות ער טפרינג פון די מרכבה הרוכטר אונד גיט
 לו זי הין . זי ביטן אים לערן אונד לערן ער גיט פון די קואין
 ברעכיר אונדק ווידרוק אין וואלט אונד אינט גוזל ומומס
 די כאטז ביטטו דער מלך אינט מלך מלכי המלכים הק"כה
 דיא יטראלז ווערין גרופין בן דוא האטט וועק גוזארפן
 דיא אונד די זיין די הורה ומנות אונד האטט עובר עבירות
 גוזעזין גוזל ומומס ורנח רנימה דו בינט הפוס גוזארדין אן
 הט גזעהן דו ביטט בן המלך אן האט דיק ווידרוק בכבוד
 אהיים גטיקט . דוא בינט פאר דיא קואין ברעכר
 פֿר בייא דט אינט יוס כפור דט אן דיא הייטי אינט אן
 גינד פֿר זיין נשמה אונד דיא הייטי טרערין הקול קול
 יעקב אבר דוא האטט דיק כיקט גקערט דר כאך ביטט
 ווידר אין דיין אויבר לענדיט גאנגין דייכי ערשטי
 דרכים עכ"ל . עוד נכמה זמנים אמר משלים נפלאים ואין
 להעלותם על הנזיר כי קצה היריעה מהכיל . ע"פ מהמשלים
 ההמה הבינו השומעים שנוגעין אל הרוח שנקרבו מי הוא והיה
 כודע לנו כי היה א' מתושבי קהלחנו פה כ"ש . וכבר מת זה
 כמעט

כמעט ג' שנים צמדית אונגרין באופן ישן והוא היה איש פרא
 זרוב עסקיו הי' המיד באיסטריין . וכבר נודע לנו ממעשיו
 הרעים שעשה בחייו . וכפרט שעשה רציחה והרג כפש מישראל
 בע"הב"א ממדינת פיהם מעיר כייא היוז ושמו ר' ליב וגזל את
 תמוכו . והמעשים ההמה כאלו כולם בקינת הדברים בדרך משל
 כפלא אבל עדיין הנער לא הי' מזכיר שם הרוח בפירוש רק
 לפעמים ברמו :

ד' ברי"ב שהי' חל בשנת וכן בשני השננות שאחריו היה
 לנער תכונה מקשקש הרוח כל ליל שב"ק ויום
 שב"ק . אמנם בשני ערבי שננות בעת שקשקש בו הרוח
 ומענה אותו סמוך לשנת או אמר הנער כמדבר על הרוח שיחפלו
 לה' ואף הנער עצמו השביעוהו והחרימוהו שיכיר לו תכונה
 בשנת וכך היה :

ה' מן יום א' מה"מס בעת קישקש הרוח התחיל
 הנער לעשות בידיו באנבעותיו וכרגליו
 תזונת שתי וערב . וכשרצו העומדים עליו להפרידם זו מזו
 התחזק הנער לתדקן ולא יכולו :

ו' בסוף הימים כמו ה' או ו' ימים קודם יציאת הרוח
 ממנו כמבואר לקמן התחיל הנער להשתמש בכת
 קול . דהיינו כשהוא הי' מדבר אל הרוח או וולת הדברים
 השתמש בקול עצמו . וכשדיבר כאילו הרוח הי' המדבר כשתנה
 קולו בקול כוהם וגם וקול פחד :

ז' ועוד שארי דברים ומעשים שצמחי קשקש הרוח הנ"ל
 רבים המה וא"א לפרטם . רק זה עשה פעמים
 רבים בשוק בכל פעם טרם גמר זמני השעות של עינות הרוח
 וקשקשיו צעק איוה פעמים מע בקול שה ממש . שוב צעק
 בקול תרכנול קיקיליקי . שוב התחיל מנבח כנחי כלב ממש .
 שוב התחיל בקול גנחי גנח כשור שקוט . אך הדברים
 האלה לא היו רצופים כ"א בנתים עשה נענועיו והכאותיו בידו
 ובראשו ועלה פניו בנפיחה כדרכו . שוב צעק בניגון ימים

רוח חיים

נוראים המלך היושב עד גמירא . גם הקדושה אחד הוא אלקינו
 עד האלקים ודילג הוא מושיענו . שוב התחיל להכות באגרופו
 על הסוהב . מכות גדולות מאד כ"א הכאות ולפעמים לא הוציא
 הווידוי בשפתיו ולפעמים הוציא בשפתיו . שוב הכה בראשו ג'
 הכאות על ראש המטה . שוב אמר יושב בסתר עליון עד
 גמירא בקול גדול ובהכאת כף אל כף כאותן המתפללים בשמחה
 ובתנועת כל גופו ורגליו לא יאומן כי יסופר . ואמ"כ פשט
 ידיו ורגליו ונת מעט ומזר לדעתו . גם בשאר ימים עשה מעין
 זה רק קצת בהשתנות :

ח' כיום ג' מה"מס היה אכלו א' מבני תורה והי' פני

הנער מוסב אל הקיר כי זה היה בשעת
 קשקוש הרוח והאיש הכ"ל ישב מן הצד והתחיל לומר בינו לבין
 עצמו איזה תזמורי תהלים . ומיד הנער היסב פניו כגד האיש
 הכ"ל ורקק כגד פניו ומנענע בשפתיו כגדו שקורין פרעפלין כמחמק
 עליו ואמר בז"הל אני יוצא מקרבו ונכנס בקרבך . שוב
 פעם א' הלך אליו למדן א' ואמר איזה פסוקים הידועים לו
 בלש . ומיד התרים הנער כגדו ומרק עליו סיכיו ורצה לקפוז
 עליו ולקוס לקראתו ולא הניחוהו משמשיו שהחזיקו אותו ורקק כגד
 פניו ואמר לו מי אתה מה שמך ורקד בכעס גדול על הסולחן ושם
 עמד זכוכית א' ושיכרו בין ב' ידיו :

ט' ש"ק כ"ד תשרי הי' לו מנוחה כמו בכל השבתות

כמבואר לעיל אבל מש"ק מיד עכה אותו
 הרוח וקפץ מהמטה ויצא לרחוב ושם עמד עגלה א' משאוי כמה
 ב"א והגביהו בידיו כמעלה הפקק מן הצלומית והוליד את הקרון
 מהלך איזה בתים :

יוד כיום א' כ"ה תשרי עינה הרוח את

הנער מן מ"שק
 כל הלילה וכל יום א' ולא נס ולא שקט והכביד עליו למאוד .
 ואחר חצי היום התאספו אליו יוד אכסים והי' כראה לעין כל איך
 שהרוח הוליד את ידיו למקנן ולעשות תמונת שו"ע והנער מעצמו
 התמוק

התחזק להפריד ידיו זה מזה עד שבאזכרים שמענו איך שאמר אל
 הרוח וז"ל אתה רשע אתה רוצה שאעשה שו"ע אני אינו רוצה
 ואמר זה בכעס גדול על הרוח . ועם כל זה לא נח ולא
 שקט הרוח עד שכפאווהו לכער להטות ראשו בין ברכיו ובין עשה
 תמונת שו"ע . כשראנו זה התחילו לומר עם יוד אנשים ורובם
 ביכובים ב' מזמורי תהלים ז' וז"ל ומיד כשהתחילו לומר פסק
 הרוח מלעשות תמונת הנ"ל . אך צעק הכער צעקות גדולות
 והם אמרו מזמורי הנ"ל והתפילה שכתב בשימוש תהלים על
 מזמורים הנ"ל . אח"כ שוב עשה בשתי אצבעותיו תמונת שו"ע
 כגד ח' המיוחד שבמתפללים והתחילו מיד לחזור ולומר ואז פסק
 זהלכו לביתם . בעת תפילת מנחה ביום א' הנ"ל התחיל הכער
 לצעוק צעקת מרה שיהאספו אליו עשרה אנשים לומר תהלים
 קפיטל מ"ו ואם לאו תבשכו הרוח את לבו . אונד טוט איהם
 קרעלין אין דיא דערביין . והתאספו אליו עשרה אנשים
 ואמרו מזמור הנ"ל ואחר אמירת מזמור הנ"ל באותו החילת הלילה
 גילה הכער להעומדים עליו איך שהרוח הכטיחו לכאת ממנו .
 והוא הי' במדבר אל הרוח וז"ל ראה שבתפלות הללו יהי תקון
 לי ולך אך תשמור הכטחתך שתקעת לי כפיך שתנא מאתי .
 ואודיע כל זאת להרב ובד"ץ יצ"ו . וזוה שמיד ישלחו לאם הכער
 שתתן מעות לעשות פדיון נפש להכער וכן געשה . שוב שלח הכער
 בלילה ההוא להרב גרו שישלח אליו הסמט דב"ד וילקח לו באזנו
 שיודיע להרב את שם הרוח שהוא אכרם בן רחל ולא יודיעו
 לוולחם . מאז נמרו בדעתם הרב ובד"ץ להולך את הכער
 למחרתו יום ב' לכה"כ בשעת קריאת התורה יזוה הרב אל אם
 הכער שתחום המקוה בהשכמה והודיעו הדבר לרבים מיראי ה'
 שזכרו לירד לטהרה קודם הליכתם לכה"כ

וכן געשה :

יא יום ב' כ"ו תשרי

קודם אור היום אמרו להכער שילכוהו

לכה"כ הישיבה והתרצה ועמד ממטתו ולבש מלבושו . ומהיותו
 חלש למאוד שלא בזמן קשקוש הרוח הונדכו לכשפן כתוך הזעקיל
 המקרא

רוח הים

הקרא זעפט לכה"כ • ואז הי' מיושב בדעתו ונתן הפאליש
יבא מן הזעפט והולכיהו משמשו מפתח הפאליש ולפנים • ומיד
כשבא חוץ פתח הפנים של כה"כ ואז פתחו את את"ק והוציאו
ק"ת ומיד כפל הכער על הארץ ויבא מדעתו כמנהגו והתחזקו
וכשאוהו משמשו על אלמית והשכיבוהו על גבו ופניו למעלה •
והרבה אנשים בעלי כח החזיקו בידיו ובראשו וברגליו ובפיו •
וזכל זאת עשה הרוח תנועת בקרבו וכלל סיביריו והגביה כל
בופו מעל הארץ וחזר והשליכו כל זמן קריאת התורה • והחזירו
הס"ת להיכל והתחילו קהל גדול קיבוץ אנשים גדולים וקטנים
וגם עורת נשים נתמלאת מנשים ובתולות והי' בכי גדולה עד
למאוד והתעוררת תשובה לא יאומן כי יסופר • והתחילו לומר
מומרי תהלים שקירם הרב כרוזב"ד ואלו הן ה' יוד' כ' כ"א
מ"א נו"ן פ"ו ז' ז"א ק"ט מ"ו ק"ל • ובשעת אמירת התהלים
התחזק הכער למאוד כמיבוק ידיו ורגליו כגד משמשו המחזיקים
אותו • וכיוצא במומור כ' וק"ט הכביד הרוח בהגבהת גופו וחזר
והשליכו לארץ והרוח התחזק על כל האנשים המחזיקים לעשות
הנועות בבטן הכער ממטה למעלה ומלמעל למטה כמו גבוה
סני אמה ויותר ואחר אמירת תהלים שלחו הרב וכד"ן משולת א'
ושמו התו' מוהרר הרש מבקר אשר מילא את לבבו להיות שלית
צ"ד לדבר מצוה רבה כזו • והלך מו"ה הרש הכ"ל אל הרוח
ושאל אותו בשם הרב וכד"ן בלי השבעת זכלי חרס רק בדרך
שאלה מאמר שהבטיח אתמול להכער שיבא מאתו בכך יגביל הזמן
למתי • והשיב הכער בקול עצמו וז"ל זיין צייט איזט אויך
בע"רן אז בע"ש מוז ער הירויין און זו דיא לינקה הכד סיזט ער
היניין און זו דער לינקה הכד ווירט ער ווידר הירוים • שוב
שאל אותו ר"ה הכ"ל שיאמר מה שמו והשיב שמעון בן רוחמה
ושאלו ר' הרש הכ"ל שנית מה שם הרוח • והשיב בקולו של הרוח
זו"ל לרבינו גרשון לבדו יאמר לא בפני עולם הזה שוב אמר לו
ר' הרש הכ"ל שיאמר לו כי לא יובל הרב לילך לכאן והשיב לרב
לבדו יאמר והלך הרב אליו ועמד בקמוד לומר אשתיו • ואמר
ר' הרש הכ"ל אל הרוח הנה הרב בכאן אנלך • והרכיב הכער

רוח חיים

ראשו מעט אליו ולתש לו שהוא אכרס בן רחל ושאר הקמוכין לו
 שומעין ג"כ . ואמרו הקהל פסקו תמי' אפי' ר"ת של שמעון
 בן משה ואכרס בן רחל . כשסיימו אמר הנער לר"ה הכ"ל בקול
 הרוח שיאמרו עוד קפיטל ראשון ואמרוהו הקהל בכי' אח"כ
 אמרו התפלה הסדורה בקונטרס הרוח שהי' עה בשנת תכ"ז
 הנקרא רוח ביכיל . אח"כ אמר הנער זה התפלה טוב ושאלו
 ר"ה הכ"ל אם יאמר הוא קדיש על התהלים או יאמרוהו יתום קטן
 והשיב יתום קטן . טוב שאל לו ר"ה הכ"ל אם יתחיל לו שיעשו עוד ככ"ל
 הוך הימים עד ער"ס והשיב טוב . ובכל משך זמן הדברים האלו
 בב"ב הי' הרוח מקטקט בכטן הנער ואיבריו וגופו . ואמר
 כל זה פשט ידיו ורגליו וכח מעט והגביה ראשו וסור לדעתו
 והושיבוהו על הספקל ואחזוהו משמשיו בורעושו והולכוהו מסוף
 לבה"כ וגשאוהו לביתו בהוך הזעקיל והי' מושב
 בדעתו :

יב והדברים

שדיבר הנער בימים שצין יום ב' ההוא
 עד ער"ס עצמו מלספר עכ"פ מאז
 שוב לא הכניד עליו הרוח לענותו כמקדס רק כשכא עליו עת
 הקטקוט הרוח עשה תנועות קלות בידיו כאדם שמהרהר בעסקיו
 שקורין שפעקלירין . אך שאמר הנער שיש לו יקורין בכטנו
 וגם הבית הפילין והתפלל כל הימים שבנהיים . וגם
 הי' מלובש כל היום בארבע ככפות והרב וכד"ן יצ"ו העמידו אצלו
 עשרה אנשים לומדי תורה שיתפללו אצלו בערב ובבוקר ולומר
 כל המזמורים הכ"ל . ביום ג' בעת התפלה ראו שהולך ידיו
 ורגליו למחרן ולעשות תמונה שו"ע והנער התחזק והתעצם את
 עצמו ולא עשה ואמר אמירת תהלים הרכין ראשו בין רגליו ועש'
 התמונה הכ"ל וגער בו ר' הרש הכ"ל ואמר לו אנתנו עוסקים
 בתקוך ואתה עושה מטשים כאלה . והשיב הנער בזה"ל
 אין אני עושה . ושאלו ר"ה וכי מי הוא העושה . והשיב הנער
 הרוח עושה זה . ואמר ר"ה הכ"ל אל הנער אמור לרוח שאם
 יעשה עוד כדבר הזה אזי נדע כדת מה לעשות ושהק הנער .
 ביום ג' אמר סנות היו' בשעה ב' בעת קטקט הרוח בו שלח הנער
 אחר ר"ה הכ"ל ורצה ממנו שיקבץ יוד אנשים לומדים שיאמרו

רוח הים

פהלים אצלו . ולא מצאם על שעה מדא ושאלו ר"ה הכ"ל אז
 יספיקו לו גם אנשים זיכונים בתוך המכין . והשיב טוב רק
 שיאמרו בזכות הלכ ואם לאו יהי' להם סכנה וזרפו קצתן ואצפ"כ
 נשאלו שמה עשרה אנשים . וקודם אמירת תהלים אמר לו
 ד"ה הכ"ל ראה אנו עוסקים בתקוכם בכך השמר מלעשות כתמונה
 הרע הזה שעשית היום והשיב אני לא אעשה רע . ומלז והלאה
 עוז לעשות תמונה ההיא : גם אמר הנער בזה"ל הרוח
 מצוה עלי שהאמרו אלו מזמורים דוקא פסוק על פסוק והקפיד
 על זה ביותר גם אמר הרוח שזה הוא לו תועלת גדול להתקן
 בזמן מועט . באשר שהי' נזהר בשמירת שבת כראוי כי היה
 זמן רב אסור בבית האסורים באיסקטרייך וביקש המושל לעשות
 מלאכ' בשבת ואם לאו ילקוהו וקבל על עצמו ולא עשה :

יב' **ביום רי כ"ה תשרי** אמר מצות היום
 הלך להנער

לנקרו איש א' למדן והיו אצלו עוד וזלחו אנשים מהמונים .
 והוא עשה תנועותיו והרוח קשקש בתוכו והתחיל האיש הכ"ל לדבר
 עם הנער דברים רבים . וזינו וזינו שמה איש הכ"ל משקה שקדין
 טרנק וזיך עליו ולא ענה הנער אמן . ושאל להנער למה לא
 ענה אמן והשיב הנער בזה"ל ענה אמן לי שעתה כי הרוח
 מסגר עלי מה הי' לו לאחר מותו ולמחר אני מספר בנ"ה .
 גם בא בתוך הדברים שלו ואמר בשם הרוח שנער"ח קיון בא אלי
 וכער"ח מרחשוך יא ממנו דרך אנבע קטנה שביד שמאל . גם
 אמר לו האיש הכ"ל שעוסקי' בתקונו והוא יתקע לו למחר בנ"ה
 בשופר ואמר טוב . גם אמר לו האיש הכ"ל שיראה לקבוץ
 אנשים שיעשו כלילה מצות אצל הנער . וכלילה כשהגיע זמן
 מצות זעק הנער למשמעו שילכו לאיש הכ"ל שיקיים דבורו ויבא
 לעשות תקין מצות גם ביקש שילכו אחר ר"ה הכ"ל ויאמרו תהלים
 פסוק על פסוק והמנין אמרו כסדר זעק בזה"ל שא הרוח
 מצוה עלי לומר פסוק אף פסוק גם ביקש בערבית כשעת צאת
 הכוכבים לומר סיר למעלות וכו' וכל ק"ט בזמנו וקצרה היריעה
 מלכתוב מה שהי' בימים שבנתיים :

יד

יום ה' ער"ח תשון

ירדו הרבה אנשים לטבול

בהשכמה והנצר עמד ממטתו ולבש מלבושיו וכשאוה בתוך הזעקיל לבה"כ והוליכוהו בזרעותיו לתוך בה"כ על האלמימר וישב על הק"ל ומישב בדעתו . אבל מיד שפתחו אה"ק והוציאו ס"ת כ"ל על ג' והתחיל להכות כידיו ורגליו והכה באגרופו לא' מ' משיו עד שיצא הדם למעלה מחוטמו בין עיניו . ומיד ה' קו כנער הרבה אנשים בעלי כח והוא כפל על הארץ והי' הרוח מקשקש בו ועשה תנועותו באברים ובכטנו והגביה את גופו מעל הארץ וחזר והשליכו כמה פעמים רזופים בכל עת קריאת התורה ואמירה מזמורי תהלים הכ"ל שאמרנו אפ"כ :

אחר

טו

אמירת תהלים הלך מו"ה הרש הג"ל בשלימות הרב ובד"ץ ואמר אל הרוח מאמר שהכטיח ביום שתמול שכהיום יצא מהנער על כן יגביל הזמן והשעה למתי והשיב בקולו של הרוח . אחר שעה י"ב בחצות היום . וגבו מן כל הקהל כבה"כ צדקה וחלקו מיד לעניים . שוב שלחו הרב וב"דץ את ר"ה הכ"ל אל הרוח לאמור לו שיתן אות ומופת על צאתו . והשיב בקולו של ה' יום כשיצעוק ג' צעקות גדולות קדוש . שוב התרה בו ר"ה הכ"ל שבשיצא אז יצא בלי שום כזק להנער שמעון בן רחמה ובלי הזיק ובלי גרעון ובלי כזק לשום אדם מישראל גדול או קטן וזכר או נקיבה . והשיב לא יהי' כזק אח"כ אמרו פסוקי תמני' אפי' אם הנער שמעון בן משה ושם הרוח אברם בן רחל ותפלה והסדורה בקונטרס הרוח משכת חכ"ו הכ"ל ושוב פשט ידיו ורגליו וחזר לדעתו ונת מעט והושיכוהו על הספקל והכף הוליכוהו משמשיו בין זרועותיו מתוך לבה"כ וכשאוהו לביתו בתוך הזעקיל . ואז הי' לערך שעה ט' והרב וב"דץ גמרו בדעתם להוליך הנער שנית לבה"כ בחצות היום :

אה"כ

הלכו אנשים רבים אל הנער לביתו לנקרו
 והגיד הנער האך שהרוח מצווה בבואו לבה"כ
 עוד שנית . יאמר בקול רם וגדול מה נורא המקום הזה וגם
 צינה הנער שיהקצו אח"כ שלשה פעמים . עוד אמר אז
 שהרוח מצוה שתתן אל הנער פרוטות לפדיון כמנין אש והאם
 של הרוח היא האשה רחל אשר היא עודנה חי תתן פרוטות
 כמנין בן והודיעו זאת להרב ובד"ץ ושלחו אליו השמש בד"ד שיפרש
 דבריו אל תתן אמו פרוטות כמנין שם בנה הרוח או סתם כמנין בן .
 והשיב כמנין בן וכך עשו הב"ד ובהוך עשיית הפדיון אצל הרב וב"ד
 שלח הנער לשם לומר הבי לא ידעו שהגיע רביע שעה על י"ב דהיינו
 איין פירטל איין 2 I אומר וראינו שהי' תכוון השעה ורגע ואמ' השלית
 שהנער בכעס גדול על שעדיין לא נכנסו לבה"כ ומיד הלכנו
 כולם מבית הרב לבה"כ הישיבה ונתאספו שם קהל גדול ורבים
 מתעטפים בטליה ותפילין כמו שהתעטפו הרב ובד"ץ עם קצת לומדי
 תורה ורבים מתועדים למגדולים ועד קטנים ואף עורת נשים
 חתולאה מכסים ובתלות ותיכף פתחו את אה"ק . והעמידו כר
 גדול של שעה על השולחן של האלמימר ופתחו סלון א' מחלוני
 בה"כ בכוחל מזרחו כד ימין של אה"ק לנאת הרוח . והביאו
 את הנער בתוך הזעקיל והוליכוהו משמשין מפתח הפאליש לתוך
 בה"כ ומיד התחיל הנער לזעק בקול גדול ומרא מה נורא המקום
 הזה עד שכשמע קולו למרחוק ברחוב עליונה . וכל השומע
 תלכנה לחויו והקמר שערותיו . ומיד געו כלם בבכי רבה ושפכו
 כמים לבם . ואף אצ"רי הלכ הרחוקים מנדקה קרעו קגור לכבם
 בזילוב דמעחס מאין הפוגזת ככל זמן אמירת מזמורי תהלים ולא
 יאומן כי יקופר מגדול התעוררת ההסוכה שזכו קהל גדול מישראל
 בפת וכעונה הזאת . והביאו הנער על האלמימר ושמה כפל
 לארץ מושלך על גבו ופניו למעלה . ואמרנו ששה קפ טל
 תהלים הראשונים מאותן הסדורין לעיל וכינו לבינו כמשך הזמן
 שכלה שעה י"ב ופקקו מלומר תהלים ושתקו כל העם . ושלחו
 הרב וב"ד את ד"ה הכ"ל אל הרוח בהתראה הכתובה בידו וז"ל .
 בשם הרב רבינו גרסון וב"ד דקהלתנו ובכרוף כל העדה הקדושה
 איזט מן גזור בחרם הגדול חרם יב"ן וכשאר חרמות שכעשו מימני יב"ן

ועד עכשיו על הרוח או על הדיבוק יהי' מה זמי שיהי' שבהך
הנער שמעון בן משה אשר לפי דברי עצמו נקרא שמו חכמה
והוא כולד מן רחל וכל שום ומניפה רחית ל'י' באם שהגיע זמנו
של הרוח או הדיבוק הנ"ל לנחת מגוף שמעון בן משה אזי יבא
מגוף שמעון בן משה לשלוש צלי שום נזק לא לו ולא לשום אדם
מישראל בעולם הן זכר או נקבה גדולה או קטנה ויאלמו דרך יציאתו
זכה"כ לאויר העולם דרך חלון המזרחי שבצורת אנשים לימין
שה"ק עכ"ל. וקודם שקויף ר"ה הנ"ל את חרם הלז הכריזו בבה"כ
שכל הקהל שבה"כ יסכימו עם החרם ההוא שיקרא ר"ה הנ"ל
ואח"כ קרא ר"ה הנ"ל את החרם הלז בקול רם אל הרוח הנ"ל .
והשיב בקול הרוח וו"ל אני הזך לחוץ בלא נזק לישראל ומספר
מה שאמר . ולא הבינוהו פירש סוף דבריו ושלמו הרב וב"ד
שנית את ר"ה הנ"ל להרוח לאמר שיפרש דבריו היטיב . ואמר
הנער בקול עצמו שנית כל הדברים האלה ולא יותר . את"ו הי'
הרב מקרא להפוקע ב' סדרים דהיינו תשר"ת ת"ש"ת ת"ר"ת .
ואח"כ אמרו הקהל בכבי' רכה וגדולה מזמור מ"ו ורשינו איך שבעת
הואת הי' הרוח מגיב את גוף הכער והשליכו והגביהו והשליכו
במה פעמים רצופים באמירת מזמור מ"ו הנ"ל ובאמירת יושב נקרא
בשגמרו לחמד הנ"ל הי' העומדי' עליו חרמוזים בדיהן להשתיק העם
כי רצה לדבר'מה . ושקו כל הקהל והתחיל הנער בקול
גדול וקול עצמו וו"ל :

היצונד

זא וילי איך זאגן וואס איר דער רוח
גזאגט הט איך זאל דער גאכלן וועלט
מגלה זיין . והתחיל בהתעוררה וקול עכב וו"ל . וזיח
דיא לייט איז קואן דז דער אברט בן רחל העט זולן פון
דער וועלט גיהן הט ער גאונטט ארויט גיהן אין הויך
היכין דא איזט לו איהם קואן איין טווארלר אמן דר
איזט גרוט גזוען פיר הוכדרט אילין אונד פולר אויגן
אונד הט איהם זיין כטאה גיכואן אזו איזט ער גלעגין
דרייט אודר 4 טעות הט קייכר פון איגזם גוואוטט
זיין

רוח הים

והיא היא לייט אינט קואן דס עט זאל כגזה ווערין זא
אינט איין מעכט אין הויף היכין גקואין אונד דע
עג מגלה געזען זא האט און איהם זיין ריכטט גטהן
והיא ער אינט אבר אויף דר אטה גלעגין זיין גיקואין
דיא אלזאכי הבזה אונד האבין אהס לז ריטין אויף
טטיקר . אונד ווהיא ער אינט קואין לזס קבר זא
זיין קואין ארה טחורות איט טווארלי מלכוסים אונד
האבין איהם דיא בייכר לז ברעכן דער כאך האט און
איהם אין פייאר געווארפן אונד דער כאך אינט ער
הירין גקואין אין איר שמעון בן רומה . אונד אויך
האט ער גיהיינזין אאכין איין פדין כפס כמין אש .
דען איט פייאר ווינט ער לז איר קואין אונד איט פייאר
ווירט ער ווירר ארויט געהין . אויך איט דיזען
ווערט ער כילז ווערין פער של אש . אונד ער אונ
דוין כאך טטיהן שלשים יום אויף דיא טיר פון גיהכט .
אויך דס ערהאט גהייטין איין פדין כמין בן אכין . דען
כאך דיזעס ווירט ער זיין איין בן לז אש . אה"כ התחיל
לצעוק בקול גדול ג' פ קדוש ואמרו גם הקהל אתו . ש"ב אמר
הנער שיתקעו ע'וד ג' הקיעות פשוטות ותקעו ג' הקיעות פשוטות
אה"כ התחילו לומר אשרי ובלא לציון וכשלאמרו קדושת ובלא לציון
שמענו את הנער מקיים עם הכבוד מלא כל הארץ כבודו ולאמר
קיום ובלא לציון אמר הנער שיאמרו קדיש על עלינו קדיש יתום .
וגם אמר לו הרי ק שיעמיד את מי שיאמר קדיש עבורו שלשים
יום . ושם שכב על הארץ ולא נראה בו שום תנועה וכשימה
כמה . וסו פשט ידו השמאלית למעלה והפריד אצבעו הקטנה
משאר האצבעות זמן מה . אה"כ נראה בבשר אצבע ההיא
שכנסף העור והג' שר וכעשה כמין גומא וסדק בסוף האצבע למעלה .
ואמר הקדיש הן זיל הנער בקול אדם טמס וכמתהן ולא במרוצה
בא"י א"מה מתו . אקורים . ושכב מעט ומאז אמר למשמעיו
א ליחו לו כר מה זתיו ועוד מעט ואמר שיכחו לו כר גם על בטחו
זהביתו עליו וי . וד מעט וחזר לדעתו ונבער לעמוד ועורוהו

משמשיו והקימוה והושיבוהו על הספסל ומיד הוליכוהו בין זרועו ימין
עד מחוץ לבה"כ וכשאוהו בתוך הזעקיל לביתו . ומאז איך שטן
ואיך פגע רע ולא כראה בו שום קשקוש ותנועה כלל וכשאר
מיושב בדעתו כאחד ממנו . אך כמו סר מעליו וכשאר מוטל על
ערש דוי כי חלש למאוד ולא הי' יכול לירד ממטתו אפי' זיו כל
שהוא וזמאז שסר הרוח מעליו העמיד הרב זכר"ץ משמרת אצלו
לומדי תורה בכל לילה ב' או ג' לומדים ע"י שיכלו השלטים יום
שאמר לעיל והתפללו אצלו בעשרה בערב ובוקר והנער מתפלל
עמהן תמידין כסדרן והכיח תפילין כאשר ממנו . ואדרבה הרבה
בתפילות ותחנונים . אך בא לו איזה עילוף ומולטה מגודל התשת
כמו :

ח' זר' הי' מן יום ה' ער"ת חשוך עד יום א' כ"ג חשוך מיום
א' הכ"ל ולהלן כל השבועה האחרונה של השלטים יום
הכ"ל כתחדש אליו פחד גדול יוהר ממה שהי' מקדם . ולפעמים
שכב איזה שעות באכז דומם וכאדם שאיך בו דעת אכל לא כודע
על מי ועל מה ולפעמים מתנוע קצת באצבע הקטנה שביד שמאל :

יט' ביום א' הכ"ל לעת ערב דיבר עם הנער למדן א'
שיאמר לו מה לו . וגילה הנער לו
שהפחד והעילוף הוא מחמת שהרוח מתגלה אליו פעמים רבות .
ועפ"י הרוח אוחזו באותו אצבעו הקטנה שיצא משם ומוכן
כאדם שמחבק יד חברו מהשתוקקת ומיכה . אך בזמן הקודם
כל זמן שנכנס לתוכו וקשקש בו הי' בא אליו בכל פעם בדמות כלב
אכל עכשיו מתגלה אליו בדמות אדם ממש כמו שהוא בחייו .
גם אמר הנער שהרוח מגלה אליו כמה דברים והראי' שבאותו הפרק
מת בוויקר' מאיר לביאה שהוא דודו של הנער דהייבו אפי' אמו .
ואמו רואמה הכ"ל עדיין לא ידעה מזה כי לא רצו לומר לה שמת
אפי' . והנער אמר שהרוח אמר אליו שמת דודו :

כ' בשבועה זו כליל ג" שהיא אור ליום ד' לערך חצי
שעה קודם מצות לילה זוהי הנער בפני
אותן הלומדים שלמדו אצלו שיקכו תרגול א' וישחטוהו כלילה
שלמארי' B I 3

רוח חיים

שלאחריו ליל ד' צבית הרב לשם אברם בן רחל . גם צוה שקודם
 השמיטה תתן אמו של הנער להרב ג' פעמים חי פגי' לעשות פדיון
 נפש עוד צוה שכליל ה' שהיא אור ליל' ויו יוקיפו לומדים על
 משמורת הקבועים . גם באותו ליל ה' ידליקו כירות במכורה
 שקורין הענגלייכטיר . גם צוה שבאותו ליל ה' יקממו המקוה
 כי באותו הלילה בחצי שעה ב' אז יקום מן המטה בפעם אחת
 כדריא וכאיש אחר וילך בעצמו לטבול : כל זה הי' מצווה בליל
 ג' הנ"ל . למחרת ביום ד' קיבל הנער עליו תענית הפסקה
 דהיינו הי' מפסיק מן שעה ב' אחר מצות יום ד' עד אחר מצות
 ליל ה' השייך ליום ויו' . מאותו שעה התחיל למעט כדיבורו של
 חול ביותר רק הי' עוסק בתפילות ותחנונים . בליל ד' קיימו
 דיבורו והלך השוחט לעת ערב מיד אצל הרב והמתין שם עד אחר מצו'
 לילה והלומדים למדו שם אצל הנער ויהי אחר חצי על שעה
 י"ב הלך התו' מהורר הרש מנקה הכ"ל ואמו התרנגול בידו והלך
 מד מן הלומדים עמו לבית הרב ובדקו הסכין כהוגן ושפטו לתרנגול
 וקודם השמיטה אמר השוחט בשביל אברם בן רחל והרב ושני
 הלומדי' הכ"ל ענו אמן בכוונה : כמעט שלא חזרו מהשמיטה הי'
 אחיו של הנער אמר לו הנה קיימו דיבורך והשיב לו ס"ג
 שתאמר לי שכבר ידעתי והראלי' ששפטוהו בחדר הראשון הגדולה של
 הרב ברו . והי' מכוון המקום . וכשחזרו שאל ר' עזר לאותן
 הלומדים אם הם כרכו אצל השמיטה ושאלוהו וכי איזה ברכה
 הי' לנו לברך והלא השוחט מברך והשיב להם איני בעצמו ברכתי
 ברכה אחת ושאלוהו מה היא הברכה והשיב ברוך אתה בצאתך .
 ואמר הטעם כי נשמת הרוח נתגלגל בהוך התרנגול
 הוה ובשמיטה זו יצא וכיתקנת :

כ"א כיום ד'

והוא כ"ז משון והוא יום תענית במקום
 ער"ת כסליו ויום התענית של הנער
 שקיבל על עצמו יושב הנער מעוטף בטלית ותפילין מהבוקר עד
 מצות היום ולא פסק פומי מדברי קדושה תפילות ותחנונים
 בדמעות ולא רצה לדבר שום שיחת מולין כל היום ואף אם שאלוהו
 לא השיב דבר לשום אדם . גם הרכ ובד"ץ שלחו אליו השמש דכ"ד

אם יחא לי' שיבואו אלנו והשיב אינו מדבר . אחר מצות היום
 הסיר התפילין מעליו אבל הטלית הי' עוד עליו כל היום ועד
 אחר מצות לילה . ואז אחר מצות יום הכל שוב שבב איה
 שעות כנפש בלא דעת . ובערב כשהתפללו אלנו
 הי' הנער גם מתפלל עמהם קדר י"כ קטן בכונה
 גדולה וכדמעות :

כב תחילת ליל הי' התאספו אליו עשרה
 לומדים ולמדו אלנו .

והוא שכב על מטתו ושתק לגמרי אך ראינו שלבנו כל עמו כאדם
 שמלא מחשבות והרהורים . בשעה יוד כלילה התחיל ואמר בל"הק
 שתבא אמו אליו אל מטתו ובאה אליו . ואמר לה בדקשה ממך
 שתמחול לי בחום לבדך כל מה שעשית בגדר רצון כבודך כל ימי קיי .
 והיא שתקה באשר שלא הבינה אותו על שהי' מדבר בל"הק
 ושאל לה שנית אתה מחול לי בלב שלם עד שאמרה אני מוחל
 לך . אחר זה אמר שתתן אמו פרטות לפדיון כמכין ר"ע פש"ט
 ושאלוהו לפרט שיחתו אם בוונתו רע פשיטין . והשיב לא אלא
 גם כמכין אותיות פשוט ממש . והוא לא פי' טעם על זה ודורשי
 רשומות אומרים כי פשוט עולה בשמה . ואמר הנער בזה המעות
 יביאו אותו תחת הכר . ושבו מונח ושתק כאבן דומם . כמו
 חני שעה י"כ קודם מצות לילה התחיל לדבר דברים שנכתוב
 כאן בסמוך ויותר ממה שכתוב כאן כי קצתני . וכל זה לא
 בדעת עצמו ידבר אלא הי' סוף מדעתו כמי שרואה הבית והעליה
 ב"א ובקול עצום מה שאי אפשר בכח הזומר אף אם כח אכנים
 כמו ומכ"ש לחלש כמוהו ועודו בהעניות . בראשון התחיל בניגון
 ימים כוראים ה והמשך בכגינה כמו שרצה לומר המלך אבל
 תיבת המלך לא הוציא בשפתיו . שוב שתק ונח כאבן דומם .
 אפי' שוב התחיל בכגינה ואמר פעם א' קדוש ושוב שתק . א"מ
 התחיל בהתעוררת גדול וכבי רבה קדר הווידי א"א הכא לפניך
 עד ואנחנו הרשענו ובכלל . ומלה במלה בקול אדיר ומזקמקירות
 לבו עד שהי' משבר לבבות בקולו ההתעוררת רב . שוב
 שתק . א"מ' התחיל אלקי עד שלא כונרתי וכו' אות כמות עד

רוח חיים

ולא ע"י יקורין וחלאים רעים ועד בכלל • טוב שתק • אח"כ
התחיל חלקי כבוד לשוני עד גמירא וכולל בקופו הפסיק על שמו
שהוא שבחי ירושלים את ה' הללי חלקיך ציון • אח"כ הי' מגביה
ידיו למעלה מפניו ומלק אצבעותיו ב"ה הוירים ככהגיס כנשיאת
כפים אבל לא הוציא שום דיבר מפיו רק כך מוכח וידיו זקופות
זמן מה ובאמת הנער אינו בהן • אח"כ טוב הכיח ידיו למטה
ושחק • אח"כ התחיל בקול ומברך בא"י אמ"ה הכותן לשכניו ביכה
להכחין בין יוס ובין לילה • וזה הי' במכוון מיד אחר שעה י"ב
חנות הלילה • טוב שתק אח"כ התחיל וחטר בהתעוררת גדול
הרבה דברי מוסר ותוכחות והכל בל"ה וכו' כל ענין וענין פרטוהו
בל"א ואעתיק קנה • וז"ל אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא
ידוע קושיית העולם מה לשון יעשה טוב ולא יחטא • אלף התירך
כך דתיבת יחטא י"ל ב' פירושים כפשוטו ולשון חסרון כי אין לך צדיק
בעולם שאין לו יצה"ר והוא חסרונו ומומו • אבל הצדיק מה הוא עושה
עוֹשֵׂה בתשובה מיד ועשה הטוב וכו' מתקן וממלא החסרון עד
ששוב לא יחטא אז אין לו חסרו החסרון • והנה כל זה בצדיק
אבל מה יעשה רשע שאינו אלא כולו עונות • כמו זה אברם
בן רחל שהלך בשדה והרג בר ישראל שהוא בן לה' • והק"כ
מדתו לשלם מדה כנגד מדה אבל עכ"ז השי"ת בעל הרחמים •
ונעשה מתחילה רוח הטומאה ונתגלגל בכלכ וא"כ בחזיר • ואח"כ
ישב לו בקרבו זה שכה וחזי וכל משך הזמן ההוא הייתי קובל
ממנו כמה שברות לב ושפלות • וכשהייתי מהלך לבה"כ/להתפלל
תפילותי הי' הרו' מעכב אותי • ועל כל זה היו כולם חוששים
אותי שאני הולך מבית לבית לעסוק בעבירות והכל הייתי קובל
וסותק • ומה שעמדה לו זכות טובה להיתקן בזמן מועט כזה
הוא כי כשעשה המעשה הזה שהרג לאותו יהודי מיד כשחזר לביתו
הי' לבו כוקפו הי' עליו סימה גדולה ופיזר מאותו זמן שגול הרבה
לצדקה ללומדים ולצדיקים • גם הועיל לו עתה תפלות הרבים
שהתפללו בימים אלו בבה"כ עבורו להביאם לעה"כ והנה בודאי
הי' קשה לעולם על המעשה שזויתי לשחוט התרכוב • ועתה
אפרש הטעם כי זה אברם בן רחל מת בלי שחיטת מלאך המות
אלא מיתתו הי' שאותו נשמה עצמה של הנהרג באה לו בגרבו

ורנן קיימין ומת שם בה' הכרת והמטוּכָּן . ובאשר שמדת הק"כ
 לשלם מדה ככ"גמ . ועשה ברוב רחמיו שנתגבל עתה באותו
 התרכוב . כי מהרוח נעשה כפס וגם הנשמה לא היתה יכולה
 להיתקן . ועתה כנכנסה הנשמה באותו התרכוב וכשמיטה זו בשתל'
 מדה ככג"מ ונתקנה . ואז נתאחדה כר"ג ועל כן נזיתי ליתן
 לרבינו גרשון אותן ג"פ ח"י פגי' לפדיון כגד' ג' חיות הכל' ח'
 חיות של אכרס בן רחל ו"א חיות של התרכוב ו"א חיות שלי
 גם כגד כר"כ . הגם שבאן יש מקום לשאול עלי הלל בח"י כל
 ג"כ הי' די ממילא לא הייתי צריך אלא פעם א' ח"י פגי' שהם
 ג"פ ח"י ז"ל . אבל הטעם כי ר"ת של ח"י פגי' ח"פ הי' תורמוז
 לתיבת ח"י וה"פ הוא תיבת פדיון שהיא פדיון על שלש חיות הכל
 גם כמה שהלומדים הכל ענו אמן בכוחה על ברכת השמיטה
 עשו לו תקון גדול . והטעם שקבלתי עלי זה התענית מיום ד'
 ב' שעות אחר חצות היום עד אחר חצות לילה . כי זה עולה
 ל"ד שעות והוא ר"ת לה' דיבק שעי' יהי' לו דיבק וחוק לה' . ועוד
 הלמ"ד שעות כגד אותן שלשים יום של הרוח הכל' שהוצרך לעמוד
 על פתח הגיהנם . והד' כגד מה שהי' כגזר עלי לשכב עוד מ'
 יום אסור ביסורין כאשר שכנתי עד הנה ואין לאל ידי . כגד
 זה הן אותן ד' שעות כל שעה כגד עשרה ימים . והקכ"ה בעל
 הרמזים וכתן לי זה השכל . ואתפלל לו שישלח לי רפואה שלמ'
 ושוב שתק . אש"כ התחיל בקול ואמר אלו הפסוקים כסדר
 ואות באות וכנביכה . לא אמות כי אמי' ואספר מעשה יה . יקר
 יקרני יה ולמו' לא נתכני פתחו לי שערי צדק אבא בם אוד' יה זה השע'
 לה' צדיקים יבואו בו . אודך כי עניתני ותהי לי לישועה .
 ושוב שתק אש"כ אמר בזה"ל . עתה אברך שלש ברכות
 והתחיל וז"ל . התברך המרום ותשתבח בעל הרמזים כי
 אין כמוך אבי יתומים בא"י חיי ועולמים . ושוב שתק אש"כ
 התחיל יתברך אדוני האדונים ותשתבח בעליונים והמתוכים בא"י
 שוכן מעוים : שוב שתק . ואש"כ אמר תתברך ותתרום
 ושאריו שבתי עוד ולא אדכרתן מילתא רק קיים בא"י שנגע החכמים
 ושוב שתק . אש"כ אמר בקול וז"ל ברוך הכא אבי מורי ומורי
 אבי . ואביו כבר מת זה שנים רבות . ובשאר זאת זקף ראשו
 ועשה

רוח חיים

ועשה ג' השתחויות • אמ"כ אמר פרוך השם שזכיתי לאור והתאפיל לך
 וצירך בקול בא"י אמ"ה פוקת עורים • ושוב שתק • אמ"ל לבית
 התחיל נשמחה גדולה ובהכאת כף אל כף ובכל ר"מח סיבריו ואמתי' עך
 בקול אני משמת ב"ה ששלח לי רפואה שלימה • והתחיל לזממה
 בקול ענות גבורה של שמחה מזמור קי"א אודה ה' בכל לבב ובזאת
 עד גמירא אות באת אז אמרנו להדליק הנרות בהענג לייכרתה
 באשר שראינוהו אז בשמחה רבה ובמסירת הנפש ממט מתוך התה
 שמחה • כשקיים מזמור הלז שוב שכב ונת כאכז דומה ופסטנשמ
 ידיו ורגליו כמת • רק ידו השמאלית הייתה זקופה אל הכותל וכל
 ובא בעו הקטנה עשה איזה תנועות כמי שכותב על הכותל • וכך
 שכב זמן מה עד שהגיע חצי שעה ב' • ואז התחיל בקול
 לברך בא"י אמ"ה זוקף כפופים ובתוך הדיבר זוקף כפופים זקף
 עצמו לגמרי והקיר במהירות מעליו את הכר העליון שקורין
 אובר דעק וירד מהמטה והלך לרגליו במהירות כאיש בריא
 ודחק ועבר בין כל האנשים שהי' שם והקיף את השולחן • אך
 ראינו שאז עדיין פניו לא הי' לו ולא ראות עיניו כראוי • ובתוך
 ההליכה הזאת בירך בא"י אמ"ה ששעה לי כל זרכי • והלך עד
 שהגיע לחלון ופתח לו החלון • ואז נבהלו כל העומדים שם
 והקיפוח ואחו לו ר' הרש הכ"ל בכחונת שלו כי משנו שרצה
 לקפוץ מהחלון הסונה • אבל באמת אינו כן רק אמר אל החלון
 איזה דברים בלחש ותיכף חזר והלך מהחלון אל השולחן וישב לו
 שם אל השולחן בתוך בני החבורה שהי' שם • וכבר חזר
 למראו ותואר פניו וראות עיניו והי' כאחד ממנו וכאיש בריא כמי
 שלא הי' דברים מעולם • רק חלש מעט מגודל התשת כס •
 ואז אמר שיתנו לו איזה דבר מאכל לגרחה להיות לברות למו
 וכתנו לו איזה חתיכה עוגה שקורין קיכל וצירך במ"מ בכוונה
 ובנחת כי כמו הראשון קר מעליו ומצד טבעו הי' חלש ובפרט אחר
 התענית • גם בירך אחריו על המחי' כדינו ותיכף הזהיר
 לאנשי ביתו ששום אדם לא ילך אל המטה שלו ששכב שם כבר
 ולא לאותו זווית לגמרי עד אור הבוקר • אמ"כ תממו לו מן
 משקה קפץ ולא רצה לשתות עד שהלך למקוה ואמר שרונה לילך
 למקוה סמוך לשעה ב' הינו להניח לו את הזעפט לכשאו ואמר

אלא רוצה לילך צדקו ולבט' והלך למקוה לרגליו ואכחנו
 איהלכנו עמו • וטבל שם ג' טבילות כשכא בחורה מן המקוה
 ל' לביתו מיד בחוך פתח ביתו התחיל וצירך בא"י אמ"ה הכותף
 מתייעף כח בכונה ותיכף הלך אל השולחן • ורחץ ידי מן
 ומתמקוה ואמר שם בעמידה שירת משה או ישיר עד גמירא •
 וכו' כ' ישב לוושאל ליהן איזה ספר תהלים וגוללו על קפיטל מ"י
 טרחהו שירת דוד ואמרוהו בכונה גדולה נמיכות רוח מחוך
 וקדוהתהלים • וזוה שידליקו תכף כר מיוחד של שמן זית שקורין
 טנטומה ליכט צריך שידליק עד שחשיכה ליל שנת • ושוב
 תלשכנו כולנו לבתינו לשלום ומאז לבט' מלכושי ואכל איזה דבר
 כד בחוך הרוטב והלך אנה ואנה כבריא גמור • ושנה קודש
 עדיין מתפללין אצלו בעשרה ועלה לתורה וצירך הגומל
 וישב אל השולחן לאכל כשאר כל אדם • ובקעודה ג'
 אכלו שם איזהו לומדים אותו תרכבול הנשמת •
 ב"י א' שלאמריו התחיל לילך על משעתו מוצה
 והלך לכה"כ בכל פעם ואין שטן ואין
 פגע רע ומי שגמלו כל טוב והן
 הראנו ה' ופלאותיו הוא יגמלו
 כל טוב ויראנו פלאות
 עד עולם אמן :

B

783

ושלא להוציא נייר חלק אכתוב עוד
משל שאמר הנער

וז"ל אאטו זך אטו זעה אהה דוזה . לו וואט דוא
 רוח ביסט גלייך לו איין אלך דר הט אויף גלונג איין זיב
 פון יוגנט . דר כאך טוט דר זיב די זייט טעדיגן .
 זא קאט עו כּאר דען אלך דו דר זיב טוט זייט טעדיגן
 דער אלך ער זויבט ווער דעם זיב וויל אהיה זיין דר
 קאן איהם אהיה זיין . אבר עו טרויאט זיך קיין מעכט
 דעמי וויל דר אלך איהם זעהר זיב גהאט הט .
 אין דעמי קואט איין טלעכטער פויער אונד זאגט ער
 וויל דען זיב דר טטעכן איט זיין קליין מעסרל . ער
 אאכט זיך בקאכט איט דען זיב גיבט איהם לו עמין
 אזי טאג ביז ער זיך איט איס איהר טפילט אונד ער
 טוט איהם ניקט וויל ער איהם זו פיל לו עסטן געבין
 הט . איין אהלו זא דער זיב וואהר אין בעסטן עמין
 זא טטעכט דר פויער איהם זיין מעסר אין הערלין
 זא ביסטו אויך גוועזן איט דען ר' זיב כייז
 הויז בקאכט דו האטט איהם אין דיין הערברייג היכין
 גנואן אונד ער הט גאייכט דוא ביסט זיין גוטר
 פריינד זא האטטו איהם אהיה גוועזן
 אונד האטט איהם זיין געלט
 אונזעק גנואן עכ"ל

משה

